

ΤΟ ΠΛΟΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Που πας, που ταξιδεύεις και που πορεύεσαι,
πόσο σοφά γυρεύεις ό,τι ονειρεύεσαι....

Μέτρα τη δύναμή σου και το κουράγιο σου
διάλεξε το ταξίδι και το... μουράγιο σου.

**Όχι μόνο τί θέλεις, αλλά και τί μπορείς,
μετρήσου, ιδές ποιος είσαι προτού ονειρευτείς.**

Αν τ' όνειρό σου φτιάχνεις, όμοια με τον αητό,
αλλά της πεταλούδας διαθέτεις το φτερό,
ποτέ δεν θα μπορέσεις, όσο κι αν το ποθείς,
στον ουρανό ν' ανέβεις, τη φύση να χαρείς,
σαν τον αητό στα ύψη να πας και να σταθείς!!!

Προτού να ξεκινήσεις κι ανοίξεις τα πανιά
μάθε για του πελάγου, βάθος και απλωσιά,
τις άκρες- τις ακτές του, τις ξέρες, τα νησιά...
Πού τραγουδούν Σειρήνες μ' ουράνιες φωνές
πού πλέουν Νηρηίδες με Θείες ομορφιές...
Φόρτωσε στο σκαρί σου, σύνεργα και...τροφές,
υπομονή και πείσμα και σκέψεις τολμηρές:
πείρα για ν' αποκτήσεις και γνώσεις κι αντοχές.
Το πέλαγος μπροστά σου και ο Ωκεανός,
μπονάτσες και φουρτούνες, καλός, κακός καιρός...
Κι εσύ караβοκύρης στο πλοίο της ζωής
απάνεμα λιμάνια, ψάχνοντας, για να βρεις.
«Τα Κύθηρα για νά 'βρεις», ψάξε τα μυστικά
κάπου, 'κεί που τα κρύβει η «γαλάζια ερημιά»!!!
Στα Κύθηρα αν θα φτάσεις ρίξε άγρυπνη ματιά
πιο... πάνω, στης Ιθάκης την ακροθαλασσιά
που σου 'δειξε ο Καβάφης, ΚΑΙ, άνοιξε πανιά
να πας όπου σου δείχνει τ' ονειρού σου το φως
όπως σοφά στο δείχνει ο Αλεξανδρινός!!!

Γοργόνες και Σειρήνες εμπρός σου αν θα βρεθούν
μόνο για λίγο, δίπλα, φρόντισε να σταθούν.
Της Καλυπούς, της Κίρκης, οι μυθικές μορφές
Νύμφες και Νηρηίδες στο κύμα, στις ακτές,
του Ομήρου και των μύθων, είν' άσβεστες σκιές...
Παράδεισους στολίζουν και ζούν διαχρονικά.
Μπρος στης ζωής το πλοίο βγαίνουν προκλητικά
με Νάρκισσους και Μούσες, παρέα κι αγκαλιά,
του έρωτα ανθοκήπια, του λυρισμού φωλιά!!!
Μα, της Ζωής το πλοίο, είναι μια κιβωτός
που πρέπει να' χει απ' όλα, ΚΑΙ, δίπλα σου ο Θεός
να σου κρατάει το χέρι και να σε οδηγεί
με λογική και κρίση στη δύσκολη στιγμή
που το σκαρί χτυπούνε θύελλες, κεραυνοί:
Να στέκεις στο τιμόνι, με δύναμη και νου

όρθιος μεσ' στη μανία θάλασσας κι ουρανού.
Ν' ακούσεις τις Σειρήνες και να αντισταθείς.
Στης ομορφιάς το ρίγος να μην υποταχθείς.
Πρόσκαιρους παραδείσους να μην περιδιαβείς.
**Αυτό πού 'χεις διαλέξει, σκοπό και προσμονή,
δεμένο στ' όνειρό σου, ούτε για μια στιγμή
στην τύχη μην τ' αφήσεις αλλά μ' υπομονή
στα πέλαγα της ζήσης, πάντα ν' αναζητάς
στ' ονείρου το λιμάνι να φτάσεις και να πας...**

Σε τούτο το ταξίδι που σ' έστειλε ο Θεός,
-χωρίς να καταλάβεις το από πού και πώς -,
δεν σου 'ταξε λουλούδια, δεν σου 'στρωσε χαλιά,
παρά άνοιξε μονάχα μιας μάνας αγκαλιά,
να μπείς και να «στεγάσεις» το σώμα, την ψυχή,
δυνάμεις ν' αποκτήσεις και όνειρου πνοή.
{ΚΑΙ, για να ξέρεις πάντα, ότι: για κάθε αρχή
υπάρχει ένα τέλος χωρίς επιστροφή,
ετοίμασε για σένα, στο τέλος της ζωής
μία οδό μακάρια στην αγκαλιά της Γης.}

**Τ' όνειρο, γιός του θέλω και του επιθυμώ,
φορτώνεται στη σκέψη κι ανοίγει τον κρουνό
έμπνευσης, φαντασίας, ΚΑΙ, γίνεται σκοπός
δράσης και εμπειρίας και στόχος τελικός.
Συνείδησης κομμάτι του ονείρου η πνοή,
το βήμα κατευθύνει και γίνεται πηγή
χαράς, δημιουργίας, ελπίδας, προκοπής,
νέκταρ και αμβροσία κι ΕΡΩΤΑΣ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ!!!**

Με όνειρα γεμάτα, τα πλοία της ζωής,
στις θάλασσες ορμάνε και στις ακτές της γης,
με μύριους κυβερνήτες, - ονείρων τους φορείς -,
π' άλλοι χαρές και γέλια και άλλοι κατηφείς
στα ίδια τα λιμάνια φτάνουνε τελικά
μ' ακέραια η σκισμένα κατάρτια και πανιά...

Αθήνα, Οκτώβριος 2025

Δημήτριος Π. Τόρβας

Αντιστράτηγος ε.α/Επίτιμος Διοικητής ΙΧης Μεραρχίας Πεζικού
Electronic Engineer- MSci in op. res. From Cranfield univ.(Egland)

© 2025, Δημήτριος Τόρβας